

NOWINY RZESZOWSKIE

Rzeszów, 6 listopada 1962 r.

ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO PZPR

Nr 264 (4166) /Wyd. A

Nakład 60.418

Zielone światło dla rolnictwa W 45. rocznicę Rewolucji Październikowej

Przedstawiciele władz centralnych z wicepremierem Jaroszewiczem wśród aktywu gromadzkiego woj. rzeszowskiego

Co należy jeszcze zrobić, usprawnić, jakie niedomagania usunąć, aby przyspieszyć dalszy rozwój produkcji rolnej — to pytania, wokół których toczyła się dyskusja na wojewódzkiej naradzie przewodniczących prezydiów gromadzkich rad narodowych, która odbyła się w dniu wczorajszym w Rzeszowie.

Było to pierwsze tego typu spotkanie, w którym — obok przedstawicieli gromad, najniższych ogniw władzy terenowej — wzięli udział przedstawiciele władz centralnych i wojewódzkich: wicepremier tow. Piotr Jaroszewicz, sekretarz Rady Państwa ob. Julian Horodecki, członek KC, I sekretarz KW PZPR tow. Władysław Kruczek, przedstawiciel KC PZPR tow. Stanisław Stolpe, wiceministrowie: rolnictwa — dr Józef Okuniewski, finansów — Jan Dusza, prezes WK ZSL ob. Władysław Foltka, posełowie na Sejm, członkowie Egzekutywy KW, Prezydium WRN, aktywi gospodarzy.

Z całokształtem zadań stojących przed gromadzkimi radami narodowymi, ze szczególnym uwzględnieniem spraw związanych z rozwojem produkcji rolnej, zapoznał zebranych przewodniczący Prezydium WRN ob. Michał Ostrowski. W referacie omówiono takie sprawy, jak: plan nasienny, racjonalne nawożenie, walka z chwastami, zagospodarowanie łąk i pastwisk oraz innych użytków rolnych, zmiana struktury zasiewów, zwłaszcza zwiększenie arealu uprawy pszenicy. Zwrócono również uwagę na czynniki społeczne, wykorzystanie Funduszu Rozwoju Rolnictwa, realizację gromadzkich planów rozwoju rolnictwa, jak też na inne sprawy, składające się na całokształt pracy gromadzkich rad narodowych.

Dyskusja stanowiąca niejako konfrontację założeń i możliwości ich realizacji. Niektórzy przewodniczący prezydiów GRN dzielili się bogatymi doświadczeniami w zakresie melioracji, zagospodarowania pastwisk i łąk, wskazując występujące niedociągnięcia i niedomogi organizacyjne. Żalować tylko należy, że większość mówców w swoich wystąpieniach usiłowała przedstawić sytuację w całym powiecie, co poważnie spłycało dyskusję. Zwrócił na to uwagę w swoim wystąpieniu I sekretarz KW PZPR tow. Władysław Kruczek, podając równocześnie pod rozwagę przewodniczących Prez. GRN interesujące i wymagające pilnego rozwiązania problemy.

W przebiegu narady, w licznych wystąpieniach, projektach i wnioskach można było znaleźć potwierdzenie, że wzrost produkcji rolnej — uzyskanie średnich zbiorów czterech podstawowych zbóż w granicach 20 q z ha, jest całkowicie możliwy w ciągu najbliższych lat.

Szczególnie cenne były wnioski zmierzające do stworzenia lepszych warunków kierowania rozwojem produkcji rolnej, m. in. przez ściślejsze powiązanie agronomów z życiem gromady.

Zabierając głos w dyskusji, zarówno I sekretarz KW tow. WL Kruczek, jak też wiceminister Okuniewski z dużym uznaniem mówili o gospodarskiej trosce, która przebiegała w poszczególnych wystąpieniach.

Do głównych zadań stojących przed wsią rzeszowską — gromadzkimi radami narodowymi, zaliczył wiceminister Okuniewski pełną realizację programu nasiennego oraz środki zmierzające do stabilizacji plonów. Wiele do zyczenia pozostawia jeszcze wy-

stycy w rolnictwie — to pozostałe zadania, które omówił tow. J. Okuniewski.

Na naradzie głos zabrał również wicepremier tow. Piotr Jaroszewicz, który na wstępie przedstawił sytuację w rolnictwie. Niedomagania w rolnictwie powodują poważne trudności w innych dziedzinach gospodarki. Stanu tego nie można już dłużej tolerować. Istnieją pełne możliwości wyprodukowania w kraju odpowiedniej ilości zboża. Zapraszcza się jednak wiele sprzyjających temu możliwości także w naszym województwie. Tegoroczne plony uzyskane właśnie w niesprzyjających warunkach atmosferycznych udowodniły, że przy odpowiedniej kulturze rolnej i staraniach można osiągnąć nawet dobre plony. Tam, gdzie starannie i racjonalnie uprawiano ziemię, dając właściwe nawozy, siejąc kwalifikowane ziarno — tam mimo wszystko plony były dobre. Duże znaczenie ma również wykonanie planu inwestycyjnego w rolnictwie. A z tym w naszym województwie nie jest najlepiej. Wymaga to zwiększonej uwagi i troski ze strony rad narodowych. Warto też zwrócić uwagę na kierunek czynów społecznych. Dobrze, że buduje się remizy strażackie, ale czy nie lepiej budować przechowalnie sadzenia, nasion czy innych pomieszczeń, służących rozwojowi rolnictwa? Na pewno.

Powodzenie całej sprawy — powiedział dalej tow. Jaroszewicz — tkwi w wężel rad narodowych z producentami

rolnikami, w inicjatywie społecznej, której przewodniczący członkowie PZPR i ZSL, aktywi gromadzki.

W końcowej części swego wystąpienia wicepremier Jaroszewicz szeroko uzasadnił potrzebę dania rozwojowi produkcji rolnej — zielonego światła.

Uwagi i wnioski płynące z tej narady będą przedmiotem narad i spotkań, które odbędą się w najbliższym czasie na wsi rzeszowskiej.

E. J.-C.

Na zdjęciu: prezydium wojewódzkiej narady przewodniczących rad narodowych. Fot. M. KOPEC

Przygotowania do Dnia Nauczyciela

W Rzeszowie powołano już Wojewódzki Komitet Obchodu Dnia Nauczyciela, w którego skład weszli przedstawiciele władz partyjnych, administracji państwowej, organizacji młodzieżowych, działacze społeczni i oświatowi. Przewodniczącym Komitetu jest członek KC, I sekretarz KW PZPR tow. Władysław Kruczek. Powoływane są również

komitety powiatowe i miejskie.

W dniu święta nauczycieli — 20 listopada, zorganizowana będzie w Rzeszowie uroczysta akademii. Uczestniczyć w niej będą delegacje pracowników szkolnictwa z całego województwa. Łącznie z Dniem Nauczyciela obchodzona będzie 25. rocznica pamiętnego strajku nauczycieli.

Obok akademii wojewódzkiej i powiatowych, z inicjatywy organizacji młodzieżowych, komitetów rodzicielskich i opiekuńczych zorganizowane będą uroczystości w szkołach: poranki, apele, spotkania nauczycieli z rodzicami itp.

Czynione są starania, aby oddać do użytku budowany od lat w Rzeszowie Dom Nauczyciela, w którym oprócz pomieszczeń biurowych dla Zarządu Okręgu ZNP i świetlicy, jest 51 izb mieszkalnych.

Z. K.

56 chryzantem na jednym krzewie

SZCZECIN
Prawdziwy unikat nabył ostatnio kwiaciarz szczeciński Edward Piłarski od ogrodnika Aleksandra Bikowskiego. Na pięknym krzewie chryzantemy z gatunku „dąbków” było aż 56 wspaniałych kwiatów. Okropnie tego oryginalnego krzewu ubiegano się bardzo wielu klientów.

Ludność Związku Radzieckiego wynosi 221.500.000 osób

MOSKWA
Dziennik „Izwestia” podał, że Związek Radziecki liczy obecnie 221.500.000 mieszkańców. Z liczby tej 163 miliony obywateli urodziło się po Rewolucji Październikowej.

Potężny czynnik światowego rozwoju

MOSKWA
Poniedziałkowa „Prawda” zamieściła artykuł pierwszego sekretarza KC PZPR, Władysława Gomułki, napisany z okazji 45. rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Oto pełny tekst tego artykułu:

KAZDY rok dzielący nas od Wielkiej Rewolucji Październikowej, od narodzin pierwszego państwa socjalistycznego, wzmacnia wpływ socjalizmu na świadomość narodów i na bieg współczesnej historii. W ciągu 45 lat dzieło zapoczątkowane przez Październik rosło i potęgowało na przekór wszystkim przeciwnościom i wszelkim wrogim mocom, które spryskiwały się, aby powstrzymać pochód rewolucji socjalistycznej. Nie ma dziś w świecie dziedziny życia społecznego ani międzynarodowego, która by nie znajdowała się bezpośrednio lub pośrednio pod przemożnym, przeobrażającym wpływem tego dziejowego procesu.

Był czas u zarania radzieckiej władzy, gdy walczyła ona zbrojnie o swe prawa do życia, o swe istnienie. Rewolucja Październikowa otwierała nową, socjalistyczną kartę w dziejach ludzkości — promieniowała wówczas na świat, przede wszystkim swymi ideałami, swymi hasłami przeciw wojnemu imperializmowi i ustrojowi, który ją zrodził. Wówczas sam fakt zdobycia władzy przez robotników, chłopów i żołnierzy — powstanie władzy rad — stał się rewolucyjnym przykładem dla proletariatu innych krajów. Decydującym czynnikiem oddziaływania Wielkiej Rewolucji Październikowej na świat była wówczas przede wszystkim praktyka rewolucji.

Z chwilą, gdy władza radziecka zdławiła zbrojny opór kontrewolucji i interwencji imperialistycznej, główny front walki wewnętrznej przesunął się na sprawy zarządzania gospodarką. Młode państwo socjalistyczne musiało dowiedzieć wobec własnego narodu i wobec świata, że potrafi po nowemu zorganizować ekonomikę kraju bez kapitalistów i obszarników, wprowadzić kraj z zacofania gospodarczego i ruin wojennych, zapewnić szybki wzrost sił wytwórczych i niezależność gospodarczą państwa radzieckiego.

U progu tego okresu, bo już w roku 1918, Lenin wskazywał, że „sama podstawa, sama istota władzy radzieckiej jak i sama istota przejścia od społeczeństwa kapitalistycznego do socjalistycznego polega na podporządkowaniu zadań politycznych zadaniom ekonomicznym” (z nowo opublikowanego dokumentu pierwszej wersji artykułu Lenina

„Najbliższe zadania władzy radzieckiej”).

Ekonomiczne zadania budownictwa socjalistycznego dominowały w całym życiu Związku Radzieckiego do chwili, gdy jego pokojowy bieg został przerwany przez napaść Niemiec hitlerowskich. Decydującym czynnikiem oddziaływania państwa zrodzonego przez Wielką Rewolucję Październikową na świat była w tym okresie praktyka gospodarcza socjalizmu.

Mimo ogromnych sukcesów osiągniętych w owym okresie przez pierwsze państwo socjalistyczne, które przekształciło się w mocarstwo o potężnym potencjale przemysłowym i obronnym, jego wpływ międzynarodowy był ograniczony przez fakt, że budownictwo socjalizmu odbywało się w jednym tylko, izolowanym kraju, otoczonym przez wrogą świat kapitalistyczny, przy czym Kraj Rad musiał na swej pionierskiej drodze przezwyciężyć ogromne trudności, wynikające z dziedzictwa ekonomiczno-technicznego i kulturalnego zacofania.

Gdy nadszedł surowy czas wojny — najwyższy sprawdzian żywotności socjalistycznego ustroju — decydującym czynnikiem oddziaływania rewolucji socjalistycznej stały się zwycięstwa Armii Radzieckiej i pogrom Niemiec hitlerowskich. Wojskowa i polityczna pomoc, jaką okazał Związek Radziecki w wywołanej walce narodów przeciw hitlerowskiemu najeźdźcom i przeciw faszyzmowi i kolonializmowi, przyczyniła się do rozszerzenia systemu socjalistycznego na szereg nowych krajów i do ogromnego wzrostu sił socjalizmu w całym świecie. Socjalizm, jako ustrój społeczny wyszedł daleko poza granice jednego kraju, przekreślił nadzieje burżuazji, że pozostanie on „specyficznym rosyjskim”, ogarnął 12 nowych krajów w Europie i w Azji — łącznie 1/3 ludności kuli ziemskiej — stał się systemem światowym.

Powstanie światowego systemu socjalistycznego — drugi po zwycięstwie Wielkiej Rewolucji Październikowej przełom dziejowy — zmieniło głęboko cały układ sił na świecie. Sfera panowania imperializmu skurczyła się, a całe zaplecze kolonialne wielkich metropolii kapitalistycznych ulega szybkiemu procesowi rozpadu. Socjalizm staje się realnym sprzymierzeńcem i natchnieniem narodów walczących o wyzwolenie spod imperialistycznego nacisku i wyzysku.

W pierwszej fazie kształtowania się stosunków socjalistycznych w poszczególnych krajach, które odpadły od systemu imperialistycznego, walka toczyła się w różnych formach, przede wszystkim w sferze politycznej, o zmianie sił reakcji i kontrewolucji, ustabilizowanie władzy robotników i chłopów, dokonanie rewolucyjnych przeobrażeń społecznych, wyłączenie gospodarki z ciężkich ran wojennych. Nieod-

(Ciąg dalszy na str. 2)

CIEKAWOSTKA

MYŚLIWY W OPALACH
Tadeusz T. z Bydgoszczy — świetny strzelec, znany myśliwy ale i wielki miłośnik przyrody — wybrał się pewnego dnia na „bezwawowe łowy” z aparatem fotograficznym zamiast z bronią. Kiedy przedzierał się przez ostępy Borów Tucholskich, niespodziewanie w chaszczach pojawiło się spore stadko wachłaków. Zanim zdążył podnieść aparat

do oka, małe świnki przyskoczyły i otoczyły go z wszystkich stron, a ciekawością obwąchując nieznany sobie „śwów”. Dla myśliwego nastąpił chwila dramatycznego oczekiwania. W obawie, by przestraszone wachłaki nie przyszybowały kwiekami łochy, która musiała się znajdo-

wać niedaleko, zastąpił w bezruchu. W pobliżu nie było niestety, drzewa, na które można by się schronić. Sytuacja stała irrealnie poważna, gdyż wachłaki odeszły. Myśliwy, który już nierzadko miał do czynienia z rozwścieleczonymi odrywcami czy samurajami, ale dzięki bronii wychodził z opresji obojętnie, opowiada, iż za ten dzień nie napadł na tyle strachu, co pasjaście wachłaki.

Sytuacja baryczna: Połecka znajduje się w obszarze między wyżem rosyjskim a niżem brytyjskim.
Prognoza pogody: Po rannych zamgleniach i lokalnych mgłach — w ciągu dnia pogodnie. Temperatura maksymalna od 13 st. C. w Bieszczadach do 18 st. C. na pozostałym obszarze, minimalna nocą odpowiednio od 3 do 8 st. C. Wiatry południowo-wschodnie i południowe, w górach dość silne i okresami porywiste, na pozostałym obszarze słabe i umiarkowane.

Potęźny czynnik światowego rozwoju

(Ciąg dalszy ze str. 1)

łącznym czynnikiem tych procesów stabilizacji i ugruntowania zdobyci rewolucyjnych w państwach socjalistycznych staje się ich sojusz obronny z Związkiem Radzieckim, jednością wobec imperializmu, który nie rezygnuje z utraconych pozycji i zdąży do wyrwania poszczególnych krajów z orbity świata socjalistycznego. Te plany zawadzają ostatecznie.

Światowy system socjalistyczny, którego trzonem jest Związek Radziecki, stał się najbardziej dynamiczną siłą naszych czasów. Wychodząc z leninowskich założeń pokojowego współistnienia państw, światowy system socjalistyczny, otwierając nowy etap walki i rozwoju socjalizmu, stanął na gruncie pokojowego współzawodnictwa z systemem kapitalistycznym we wszystkich dziedzinach. Decydującym czynnikiem tego współzawodnictwa staje się wyścig ekonomiczno - techniczny o wyższy poziom sił wytwórczych, o wyższą wydajność pracy, o wyższy poziom życia narodów. Sam fakt, że system socjalistyczny, który zwyciężył w krajach przeważnie słabo rozwiniętych pod względem gospodarczym, mógł niewiele lat po swym powstaniu postawić na porządku dziennym takie zadania, jak doświadczenie, a następnie prześcignięcie wysoko rozwiniętych krajów kapitalistycznych i coraz szersze realizowanie tego zadania w praktyce — stał się źródłem ogromnego wzrostu wpływów socjalizmu w świecie.

Samą możliwością i nieuchronnością zwycięstwa socjalizmu nad kapitalizmem w pokojowym współzawodnictwie przewidział jeszcze Lenin. Jednakże dopiero w naszych czasach, dzięki umocnieniu się socjalistycznych stosunków produkcji, dzięki wielkiej dynamice rozwojowej ekonomiki, techniki i nauki Związku Radzieckiego i innych państw socjalistycznych powstały warunki, aby ta ogólna teza mogła się przyoblec w kształt życia. Współczesny Manifest Komunistyczny uchwalony rok temu na XXII Zjeździe — Program KPZR, przekształca ten historyczny cel w praktyczny dwudziestoletni plan budownictwa komunistycznego, ustala jego kierunki i wyznacza podstawowe terminy, w których najwyżej rozwinięty i najpotężniejszy kraj systemu socjalistycznego wyprzedzi pod względem ekonomicznym najbardziej pod względem gospodarczym rozwinięty kraj kapitalistyczny — USA. Burżuazja państw zachodnich nie może już liczyć na długą metę, na swój najważniejszy atut, na swą przewagę ekonomiczną. Państwa socjalistyczne w rosnącym tempie odrabiają dystans dzielący je od wysoko rozwiniętych państw kapitalistycznych, a czołowe państwo socjalistyczne Związek Radziecki dowiódł już swą wyższość w szeregu rozstrzygniętych w naszej dobie dziedzin techniki i nauki. Wspólnym wyrazem tych postępów socjalistycznej nauki i techniki są zadziwiająco świat cały pionierskie osiągnięcia radzieckiej kosmonautyki.

Opracowywane obecnie w krajach członkowskich Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej długofalowe plany rozwoju gospodarczego zakładają na podstawie już osiągniętej dynamiki rozwojowej, że w okresie najbliższych lat dwudziestu produkcja przemysłowa tych krajów wzrośnie ok. 6-krotnie, produkcja rolnicza ok. 3-krotnie, dochód zaś narodowy 4,5-5-krotnie. Praktyka realizacji planów rozwoju Związku Radzieckiego i wysokie tempo rozwoju wszystkich krajów socjalistycznych dowodzi, że te perspektywiczne założenia na najbliższe 20-letnie, przewidujące osiągnięcie przez system socjalistyczny tak szybkiego tempa wzrostu

produkcji i tak wysokiego poziomu ekonomicznego, są w pełni możliwe do urzeczywistnienia. W miarę realizacji tych zadań, z każdym rokiem przybierać będzie na sile oddziaływanie idei socjalizmu na wszystkie narody świata. Im wyższy będzie potencjał produkcyjny krajów socjalistycznych, tym lepsze i bogatsze będzie życie ich narodów, tym bardziej w stronę socjalizmu zwracać będą swe oczy narody krajów słabo rozwiniętych i zależnych od państw imperialistycznych, masy zaś pracujące w rozwiniętych krajach kapitalistycznych będą miały coraz więcej dowodów świadczących nie tylko o społecznej, ale i materialnej wyższości socjalizmu nad kapitalizmem.

Obecnie państwa socjalistyczne wystartowały do tego wszechświatowego wyścigu i znajdują się niejako na pierwszym okrążeniu bieżni stadionu współczesnej historii. Aby zapewnić szybkie narastanie sił państw socjalistycznych w tym wielkim wyścigu, aby osiągnąć niezbędną przewagę nad kapitalizmem, nie wystarczy już dzisiaj ukształtowane w przeszłości formy i zakres współpracy i wzajemnej pomocy państw socjalistycznych i nie wystarczy już planowanie i koncentracja wielkiego wysiłku inwestycyjnego w każdym kraju z osobna.

Nieodzowną koniecznością obecnego etapu jest zapewne nie bardziej wszechstronne i bardziej harmonijne rozwoju sił wytwórczych na bazie najnowszych osiągnięć techniki i nauki, tj. przy najszerszym zastosowaniu mechanizacji i automatyzacji. Państwa socjalistyczne mogą sprostać tej konieczności wykorzystując właściwie wszystkie walory systemu planowej, uspołecznionej gospodarki, udoskonalając metody zarządzania i planowania nie tylko w skali każdego kraju z osobna, ale w skali międzynarodowej. Taki był najistotniejszy sens doniosłych uchwał czerwcowej narady kierownictwa partyjnych i rządowych krajów RWPG. Jedyne przez daleko idącą międzynarodową koordynację planów rozwoju gospodarczego, przez wielostronny podział pracy, specjalizację i kooperację, podział zadań w zakresie inwestycji, produkcji i przez skoncentrowanie wysiłków w dziedzinie badań naukowo technicznych, państwa socjalistyczne zdołają osiągnąć dostatecznie szybkie tempo wzrostu ekonomicznego i stopy życiowej swych narodów.

W ten sposób światowa wspólnota socjalistyczna przeciwstawi imperializmowi jeszcze bardziej zespolony sojusz nie tylko polityczno-obronny, ale potężny organizm gospodarczy, jednoczący zasoby, środki i potencjały wytwórcze równoprawnych państw socjalistycznych dla rozwiązania wspólnego ekonomicznego zadania we współzawodnictwie z kapitalizmem.

WSPÓLZAWODNICTWO ekonomiczne socjalizmu i kapitalizmu łączy się nierozdzielnie z pokojowym współistnieniem obydwóch przeciwstawnych systemów społecznych. Pokojowa rywalizacja jest jedyną alternatywą wojny światowej, przed której okropnościami i niszczycielskimi konsekwencjami cofa się zdrowy rozsądek ludzki. Lecz zdrowy rozsądek nie wystarczy, aby rozsadzić świat przed kataklizmem jądrowym. Można to osiągnąć jedynie przez walkę narodów przeciw groźbie wojny, przez ogólnosiłowy antywojenny i antyimperialistyczny ruch mas ludowych, znajdujący swe oparcie w polityce państw, które bronią zasad pokojowego współistnienia — a w pierwszym rzędzie w polityce Związku Ra-

dzieckiego i całego obozu socjalistycznego. Imperializm ze swej istoty przeniknięty jest dążeniami do agresji i grabieży, narzuca światu gigantyczny wyścig zbrojeń, nie chce pogodzić się z nieodwracalnym faktem, że już dziś ponad trzecia część ludności świata buduje w swych krajach socjalizm i komunizm, nie chce wyrzucić się myśli o napaści wojennej na państwa socjalistyczne. Jednakże rzeczywisty układ sił w dzisiejszym świecie przesunął się zasadniczo na korzyść socjalizmu, na rzecz tych sił społeczno-politycznych i tych państw, które są bezwzględnie przeciwnie wojnie i które swój ogromny potencjał militarny oddają całkowicie na rzecz obrony i zabezpieczenia pokoju światowego. Socjalizm wywiera dziś tak głęboki wpływ na bieg wydarzeń, uruchamia i przyciąga się do uruchamiania tak potężnych antyimperialistycznych, antykolonialnych i pokojowych sił w świecie, że dzięki temu jest już w stanie okiełznać agresywne poczyny imperializmu i przeciwstawiać się skutecznie rozpętaniu wojny. W naszej epoce wojna po raz pierwszy w dziejach przestała być zjawiskiem nieuchronnym. Ta doniosła teza — będąca wielką nadzieją ludzkości — wysunięta po raz pierwszy przez XX Zjazd KPZR, stała się obecnie linią przewodnią działalności całego światowego ruchu komunistycznego i robotniczego. Państwo radzieckie zrodzone przez Wielką Rewolucję Październikową, nieustannie walczyło przeciw wojnie, a dziś stało się główną siłą pokoju, główną ostoją niezawisłości narodów i główną zapórą powstrzymującą imperializm przed próbami rozszerzania „środkami wojennymi” sprzeczności ze światem socjalistycznym czy też z narodami, które dążą do zdobycia niezawisłości, bądź bronią swobodności, jaką zdołali już osiągnąć. Groźny kryzys, który wybuchł ostatnio wokół Kuby i przez 6 dni utrzymywał świat nad samą krawędzią przepaści wojny nuklearnej jest tego dobitnym przykładem. Wobec niepowodzenia dotychczasowych prób obalenia rewolucyjnej władzy na Kubie za pomocą brutalnego nacisku politycznego, bojkotu gospodarczego, aktów sabotażu i inwazji kontrowalucyjnych emigrantów, imperializm amerykański postawił sobie za cel zdławienie siłą zbrojną Republiki Kubańskiej. Wprowadzona jednostronna decyzja rządu USA — pod absurdalnym pretekstem zagrożenia bezpieczeństwa USA — blokada Kuby i posunięcia amerykańskich sił zbrojnych zmierzające do bezpośredniej interwencji wojennej do obalenia siłą legalnego rządu rewolucyjnego Fidela Castro zelektryzowały cały świat, postawiły ludzkość w obliczu nuklearnej katastrofy. W tych dniach ogromnego napięcia, kiedy ważyły się losy pokoju i wojny, narody świata spojrzeli wprost, bezpośrednio w dwa oblicza — w oblicze socjalizmu i w oblicze imperializmu. I jak nigdy, z taką jaskrawością zobaczyli wówczas, że na obliczu imperializmu wypisana jest wojna, oblicze zaś socjalizmu cechuje pokój. Nie sposób dziś jeszcze odcenić i przewidzieć ogromnego znaczenia, jakie posiada dokonana w owych dniach przez narody świata konfrontacja stanowisk Związku Radzieckiego i Stanów Zjednoczonych. Nie ulega jednak wątpliwości, że konfrontacja ta otwiera nowy etap walki o zabezpieczenie pokoju. Dni napiętego do maksimum niebezpieczeństwa wybuchu wojny nuklearnej wstrząsnęły narodami świata, uświadomi-

ły im, jak nigdy dotąd, historyczną konieczność powszechnego i całkowitego rozbrojenia, likwidacji baz wojkowych na obcych terytoriach, zakazu doświadczeń z bronią jądrową i zniszczenia wszelkiej broni masowej zagłady. Groźny kryzys, wywołany posunięciami Stanów Zjednoczonych wobec Republiki Kubańskiej, uświadomił światu w praktyce, jak pilna i konieczna stała się realizacja tych postulatów, wysuwanych od lat przez Związek Radziecki i popieranych przez wszystkie państwa socjalistyczne, jak też przez państwa neutralne. Związek Radziecki nie tylko przez wysunięcie tych propozycji, lecz także swoim stanowiskiem, jakie zajął w dniach najostrejszego kryzysu, dowiódł niezłomnie swą głęboką woli utrzymania pokoju, nie dopuścić do zepchnięcia świata w przepaść wojny. Ta niewymierna w swej wielkości usługa, jaką oddał w ten sposób całej ludzkości, jeszcze bardziej zwiększa siłę niezłomnej idei socjalizmu, potęguje jej promieniowanie wśród wszystkich narodów świata. Przeniknięta duchem pokojowej polityki Związku Radzieckiego, spotkała się z powszechnym poparciem światowej opinii publicznej. Nacechowane głębokim rozumem politycznym i poczuciem odpowiedzialności za losy całej ludzkości pokojowe posunięcia i sekretarza KC KPZR i premiera rządu radzieckiego — tow. N. S. Chruszczowa, wsparte całą obywatelską potęgą obronną Związku Radzieckiego, wytworzyły sytuację, w której Stany Zjednoczone przez oświadczenie prezydenta Kennedy'ego przyjęły na siebie zobowiązanie poszanowania nienaruszalności terytorium Republiki Kubańskiej. A o to właśnie rozgorzał konflikt, który doprowadził do takiego napięcia międzynarodowego, o to chodzi narodowi kubańskiemu i jego rządowi rewolucyjnemu. Całkowite wypełnienie tego zobowiązania, zapewnienie suwerenności i bezpieczeństwa Kuby, niemieszanie się w jej sprawy wewnętrzne, byłoby dobrym wkładem w dzieło pokoju. Jest rzeczą ogromnej wagi, aby Kuba otrzymała gwarancje zabezpieczające ją skutecznie przed nową napaścią zbrojną, której bynajmniej nie wyrzekły się najbardziej agresywne kręgi imperializmu amerykańskiego. Prowadzona na całym świecie walka o zabezpieczenie wolności i niezawisłości Republiki Kubańskiej, to jednocześnie walka o zabezpieczenie pokoju. Uchronienie ludzkości przed nową wojną światową stanowi historyczną misję systemu socjalistycznego i światowego ruchu komunistycznego. To właśnie w obecnej epoce najwymowniej przemawia za wyższością socjalizmu. Narody nie mogą i nie będą go-

dzić się z systemem, który rodzi agresję i wojnę, narzuca światu absurdalny wyścig zbrojeń i zagraża samemu istnieniu współczesnych społeczeństw. Przyszłością świata może być tylko ustrój, który całkowicie wyeliminuje wojnę z życia ludzkości, a olbrzymie środki marnotrawione dziś na produkcję narzędzi zniszczenia obróci na rzecz pokojowego rozwoju i stworzenia warunków dobrobytu i postępu kulturalnego dla wszystkich narodów. Takim ustrojem jest współczesny socjalizm. Socjalizm jest synonimem pokoju. Pokojowa misja socjalizmu staje się coraz potężniejszym czynnikiem rozwoju sytuacji międzynarodowej, kształtującym stosunki pomiędzy państwami i świadomością narodów. Praktyczną wykładnią tej pokojowej roli socjalizmu we współczesnym świecie jest polityka pokojowego współistnienia, określająca całokształt stosunków państw socjalistycznych z państwami kapitalistycznymi. Pokojowe współistnienie, które wyklucza zarówno eksport rewolucji, jak i kontrrewolucji, nie oznacza zaniechania walki ideologicznej, nie jest i nie może być gwałtownym gwarantującym trwałość ustroju kapitalistycznego. Nic nie jest w stanie zatrzymać rozwoju społecznego, tak jak nikt nie potrafi zahamować postępu ludzkiej myśli, przekraczającej coraz głębiej w tajniki przyrody i wszechświata, aby go podporządkować człowiekowi. Niemieszanie się przez jedne państwa do spraw wewnętrznych innych państw, nie może powstrzymać promieniowania nowego, wyższego ustroju, jakim jest socjalizm i jego pokojowej polityki na społeczeństwa żyjące w starym systemie. Pokojowa misja socjalizmu tym głębszy będzie wywierała wpływ na stosunki międzynarodowe, im bardziej zwartym i zespolonym w walce z agresywnymi poczynaniami imperializmu i w realizacji zasad pokojowego współistnienia będzie cały obóz socjalistyczny. Pokojowe współistnienie i historyczna rywalizacja wspólnoty krajów socjalistycznych z kapitalizmem na polu ekonomicznym są nierozdzielnie ze sobą związane. Pokojowe współistnienie wszystkich państw można przeciwstawić tylko wojnie, która w warunkach istnienia współczesnej niszczycielskiej broni byłaby katastrofą dla wszystkich narodów. Narody nie chcą więc wojny, zaś agresywna natura imperializmu nie pozwala mu wyrzec się wojny. To właśnie jest najlżejszą stroną systemu kapitalistycznego. To też wskazuje, że w ostatecznym rachunku narody wybiorą nasz, socjalistyczny ustrój, który zapewni światu pokój oraz niepowstrzymany postęp we wszystkich dziedzinach życia w warunkach wolności dla wszystkich narodów.

HISTORIA spłótła ze sobą losy narodów Związku Radzieckiego i Polski. Już 18. rok Polska, wyzwolona przez Armię Radziecką z jarzma hitlerowskiej niewoli, podąży z bratnim Krajem Rad wspólnym szlakiem socjalistycznego rozwoju. Na tej drodze narody nasze i obydwaj kraje łączy nierozdzielna przyjaźń, ścisły sojusz polityczny, wojskowy i szeroka, wszechstronna współpraca. Wspólna jest nasza droga i wspólne są nasze cele. Wszystko, czym dziś może się chlubić naród polski wszystko co odmieniło na lepsze byt codzienny ludu pracującego Polski, związane jest z socjalizmem. Powrót Polski nad Odrę i Nysę, odbudowa Warszawy i zaleczone rany wojny, dynamiczne uprzemysłowanie całego kraju i powstanie całkowicie nowych gałęzi wytwórczości, podniesienie kultury rolnej i wydajności pracy w całej gospodarce narodowej, zdobycze społeczne, budownictwo mieszkaniowe i rozkwit oświaty, rozwój nauki, pomnożenie kadr inteligencji, niestraszna przyjaźń ze wszystkimi sąsiadami, wysoki autorytet na arenie międzynarodowej — cały ten bezsporny, trwały dorobek naszego narodu wiąże się wprost lub pośrednio z dziedzictwem i wpływem - ideologicznym Wielkiej Rewolucji Październikowej i jej dziełem. Ta sama ideologia, ta sama myśl teoretyczna marksizmu-leninizmu, sprawdzona przez KPZR w ogniu doświadczeń, budownictwa socjalistycznego w ZSRR, jest drogowskazem naszej partii. W praktyce budownictwa lepszej przyszłości naszej ojczyzny urzeczywistnimy ogólne prawidłowości rozwoju rewolucji socjalistycznej i budowy nowego ustroju państwa, posiadające powszechne zastosowanie. Dotychczasowa historia socjalizmu dowiodła, że zdały one w pełni egzamin życia, jako idee przeobrażające od podstaw życie społeczeństw, jako idee wiodące narody ku wyższym formom ustrojowym, ku wyższemu poziomowi techniki, bytowania i kultury. Realizacja tych idei w konkretnych historycznych i społecznych warunkach naszego kraju stanowi trwały dorobek Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, stanowi jej wkład do wielkiej skarbnicy doświadczeń całego międzynarodowego ruchu robotniczego. Pragniemy powiększać ten wkład w codziennej pracy na rusztowaniach socjalizmu, krocząc ramie przy ramieniu z bratnim Związkiem Radzieckim i całą wspólnotą socjalistyczną we wspólnej walce o pokojową przyszłość świata, o szczytne cele wypisane 45 lat temu na sztandarach Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Tragiczna seria wypadków dotknęła rzeszowski sport

Tragiczna seria śmiertelnych wypadków dotknęła rzeszowski sport. Przed kilkoma miesiącami odniósł kontuzję i zmarł w szpitalu w Kolbuszowej Jan Potempa, zawodnik LZS Trzeźń, w październiku śmiertelny wypadek, w wyniku kontuzji odniesionej na meczu piłkarskim, miał miejsce w Brzozowie i wreszcie w ostatnią niedzielę na ringu w Stalowej Woli doszło do kolejnej tragedii. Doprawdy, przerażająca seria. A oto materiały, jakimi w tej chwili dysponuje redakcja.

ŚMIERTELNY NOKAUT NA RINGU W STALOWEJ WOLI

W niedzielę 4 bm. w Stalowej Woli rozegrano mecz bokserki, w którym juniorzy miejscowej Stali zmierzyli się ze swoimi rówieśnikami z Sanoka. W walce lekkopółśredniej walczący ze sobą: Szado II (brat znanego reprezentanta, czempionowego zawodnika ligowej drużyny) oraz Lesiak z Sanoka. W III rundzie młody pięściarz Stali Sanok otrzymał cios, po którym nie był zdolny kontynuować pojedynku. Sędzia Przybylski z Rzeszowa liczył do czterech i w tym momencie Lesiak odniósł jeszcze stanąć na nogi. Opiętnując się o linę z trudem utrzymywał równowagę. W tej pozycji został też wyliczony. Za chwilę, korzystając pomocy trenera i sekundanta, smokauto-

wany zawodnik opuścił ring. Z uwagi na to, że wypadek od początku wyglądał groźnie, Lesiaka przewieziono do szpitala. Wieczorem zmarł. W dniu wczorajszym udala się z Rzeszowa do Stalowej Woli specjalna komisja, złożona z przedstawicieli wojewódzkich władz sportowych, przychodziła sportowo-lekarskiej, rzeszowskiej OZB oraz prokuratury. Komisja zbada wszystkie okoliczności tragicznego wypadku. W SZPITALU W BRZOSZOWIE ZMARŁ PIŁKARZ STANISŁAW DUDEK W dniu 23 października br. w szpitalu w Brzozowie zmarł zawodnik Górnika Grabownica Stanisław Dudek. Zmarły był trenerem drużyny, w której występował, pełnił również funkcję kierownika Powiatowego Ośrodka Wychowania Fizycznego w Brzozowie. Jak doszło do tej tragedii? Ośm w dniu 23 października br. na boisku w Grabownicy rozgrywano mecz piłkarski o mistrzostwo klasy B pomiędzy drużynami Górnik i Bieleszów z Ustrzyk Dolnych. W 6 minucie spotkania Stanisław Dudek znalazł się z piłką w sąsiedztwie bramki przeciwnika, będąc w pozie, która umożliwia mu

strzelenie bramki, wtedy nastąpił gwałtowny kontakt z obrońcą Maier. Rezultat zderzenia okazał się tragiczny w skutkach. Napastnik Grabownicy doznał otwartego złamania nogi. Karetka Pogotowia Ratunkowego odwiezła go do szpitala. W szpitalu stan chorego był bardzo ciężki. W poniedziałek 29 ubm. okazało się, że oprócz złamania nogi wystąpiły dodatkowe komplikacje. Chorego postawiono przewieźć helikoptrem do jednej z klinik Akademii Medycznej w Krakowie. Niestety, było już za późno. Stan chorego pogorszył się z godziny na godzinę i w tym samym dniu nastąpiła śmierć. W uzupełnieniu tych informacji trzeba przypomnieć, że latem br. w szpitalu w Kolbuszowej zmarł inny sportowiec — zawodnik LZS Trzeźń, Jan Potempa. Bezpośrednią przyczyną zgony było pęknięcie ściany.

Opinia publiczna jest mocno przysięgnięta i zaniepokojona czarną serią tych tragicznych wypadków. Należy sądzić, że narodo władze sportowe jak też środowiska lekarskie, po sebraniu udukiemowanych materiałów, będą w stanie określić charakter środków zapobiegawczych na przyszłość.

Drogi wielkich przeobrażeń

PRZEKSZTAŁCENIA, które zaszły w Związku Radzieckim w ostatnich latach, pozwalają ocenić, jakie są rzeczywiste, głównie prawidłowości rozwoju społeczeństwa socjalistycznego, jakim przeobrażeniom ulega struktura społeczna, organizacja życia społecznego, formy wykonywania władzy oraz ewolucja systemu prawnego. Zerwanie z kultem jednostki nie ograniczyło się tylko do krytyki wodza ogłoszonego za nieomylnego, lecz było początkiem odstępowania od wszystkich relikwów społecznych i politycznych, które narodziły w okresie, któremu nadano umową nazwę minionego.

Przekształcenia społeczno-polityczne w Związku Radzieckim spowodowane zostały nie tylko i nie wyłącznie natury subiektywnej i teoretycznej, zwią-

zawodowe ukończyło 12,5 miliona specjalistów, 20 milionów ludzi pracuje umysłowo, 40 proc. robotników oraz 23 proc. kołchoźników posiada średnie lub wyższe wykształcenie. Zacierają się coraz bardziej różnice pomiędzy poszczególnymi klasami i warstwami społeczeństwa. Znikła dyktatura proletariatu, która jest niezbędna w okresie, gdy konieczny jest stały,

lizmu, a nawet komunizmu. Teza stalinowska brała za punkt wyjścia subiektywne życzenia poszczególnych przedstawicieli władzy socjalistycznej, lecz nie uwzględniała obiektywnych warunków, które coraz bardziej ograniczają możliwość skutecznego i na szerszą skalę zakrojonego działania antysocjalistycznego. Koncepcja państwa ogólnonarodowego bierze nato-

Państwo ogólnonarodowe

systematyczny i zorganizowany przymus stosowany przez klasę wobec klasy.

Koncepcja państwa ogólnonarodowego stanowi dalszy poważny krok — z punktu widzenia teoretycznego — na

miast za punkt wyjścia proces politycznej integracji narodu. Postępy w budowie socjalizmu i komunizmu, a następnie fakt, że zadania budownictwa socjalistycznego stają się subiektywnymi celami coraz większej liczby obywateli, ośmielają nawet aktywistów dotychczas przeciwników państwa socjalistycznego.

Doskonalenie systemu prawnego oraz praworządności nabiera przeto szczególnego znaczenia społecznego i politycznego. Lecz praworządność socjalistyczna nie rozwija się automatycznie — jest to powszechnie niemal uznawany obecnie kanon myśli marksistowskiej. Umocnienie jej zależy od wielu czynników, a przede wszystkim — dobrych praw, przestrzegania ich przez wszystkich zainteresowanych, podlegania do odpowiedzialności prawnej wszystkich naruszających prawa, bez względu na zajmowane stanowisko. W ostatnich latach ewolucja systemu prawnego radzieckiego zmierza konsekwentnie w tych kierunkach.

W formach organizacji i działalności radzieckiego aparatu państwowego należy zwrócić uwagę na następujące zmiany:

Nastąpiła poważna decentralizacja, rozszerzyły się prawa republik związkowych oraz uprawnienia rad. Rady lokalne w coraz wyższym stopniu stają się prawdziwym gospodarzem swego rejonu. Organa wykonawcze coraz regularniej składają sprawozdania ze swej działalności i poddawane są coraz nikliwszej kontroli. Zagwarantowana została rotacja na różnych stanowiskach, co stanowi jeden z głównych środków zaradczych przeciw stagnacji, rutynie, biurokratyz-

Przygotowanie budżetu i planów rozwojowych przestało być tylko domeną centralnych urzędów — powstają różne formy przydzielania do tych prac instytucji i organizacji niższego rzędu. Zapoczątkowany został proces przekazywania zadań, realizowanych dotychczas głównie lub wyłącznie przez aparat państwowy, w ręce organizacji społecznych. Rozszerzenie działalności organizacji społecznych — stanowi prawidłowość rozwoju demokracji socjalistycznej.

Na tej podstawie można, najogólniej, przewidzieć, jakie będą tendencje rozwoju państwa ogólnonarodowego.

W państwie tym ulegać będzie rozszerzeniu ludowładztwa, coraz większa liczba obywateli będzie miała obiektywną możliwość współdecydowania o sprawach publicznych oraz ich bezpośredniej realizacji. Wzrastać będzie rola wszelkiego rodzaju organów przedstawicielskich, coraz poważniejsza będzie rola społecznych komisji i komitetów skupionych wokół rad. Równocześnie nastąpić będzie rozwój wszelkich samorządnych organizacji społecznych, kulturalnych, oświatowych itp.

Państwo ogólnonarodowe zachowa się do okresu pełnego zwycięstwa komunizmu. Doskonaląc się będą formy jego organizacji oraz metody działalności, przy czym rozszerzanie demokracji — to główny kierunek rozwoju i najistotniejsza cecha ewolucji państwa ogólnonarodowego.

Aparat państwowy w stosunku do różnych spółdzielczych, samorządowych form odgrywać będzie w coraz większym stopniu rolę fachowca udzielającego rad i zaleceń.

Rozwój i doskonalenie nie następują w społeczeństwie socjalistycznym automatycznie. Wiele zależy od form organizacyjnych społeczeństwa i państwa oraz należytych uregulowań prawnych. Można w związku z tym zaobserwować następującą prawidłowość: im bardziej demokratyczny jest proces stanowienia praw — tym lepiej odzwierciedlają one potrzeby i świadomość społeczeństwa, tym pełniejsze są gwarancje praworządności. W państwie socjalistycznym rozwój sił wytwórczych demokracji, rozszerzanie gwarancji praw obywatelskich, umocnienie praworządności — są procesami ściśle ze sobą związanymi.

MIECZYŚLAW MANEŁ

Nowe Inwestycje:

Kombinat drzewny w Rzepedzi Huta szkła w Krośnie

Jeszcze w bieżącym kwartale na Podkarpaciu oddane zostaną do eksploatacji dwa duże, na wskroś nowoczesne obiekty przemysłowe. Będą to: kombinat drzewny w Rzepedzi i huta szkła galanteryjnego w Krośnie.

Szczególnie ważne znaczenie ma dla gospodarki narodowej uruchomienie Huty Szkła Gospodarczego „Krosno II”. Zakład ten, naturalnie po osiągnięciu pełnej zdolności wytwórczej (w br. ruszy pierwsza nitka produkcyjna), dostarczać będzie około 2 tys. ton szkła gospodarczego rocznie. Będą to różnego rodzaju komplety ze szkła kolorowego i bezbarwnego. Większa część wyrobów (ok. 80 proc.) przeznaczona będzie na eksport do krajów zachodnich. Przystąpi więc naszemu skarbcowi wiele cennych dewiz.

Warto podać, iż nową krosnieńską hutę wybudowali budowlani RZPB w stosunkowo krótkim okresie, bo w ciągu około 2 lat, kosztem niespełna 90 mln zł. Niezmiernie ważne jest i to, że w hucie znalazł zatrudnienie około 1.400 osób.

Wkrótce ruszy również pełną parą produkcja w kombinacie drzewnym w Rzepedzi, wzniesionym przez to samo przedsiębiorstwo 9 miesięcy przed terminem. Kombinat bieszczadzki przecierał będzie 56 tys. m sześć. surowca drzewnego rocznie. Z buka pozyskanego głównie w kompleksach w okolicy Wetliny, wytwarzać będzie mozaikowe deszczuki posadzkowe w ilości 380 tys. m kwadr. Z Rzepedzi płynąć będzie także tarcica jodłowa, elementy do wyrobu mebli giętych i podkłady kolejowe.

Koszt pierwszej tego rodzaju inwestycji w Bieszczadach zamknął się sumą 90 mln zł. Na budowę zaś zakładowego osiedla mieszkaniowego, placówek socjalnych i usługowych wydano 37 mln zł. A więc niemal. Ale za to zaktzywuje się gospodarczo spora ilość Bieszczadów.

M.

Komitet Gromadzki PZPR w Miejscu Piastowym otrzymał sztandar

4 bm. w Miejscu Piastowym odbyła się uroczysta akademia z okazji 45. rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Wzięli w niej liczny udział mieszkańcy gromady. Obecni również byli: towarzysze: zastępca członka KC PZPR — Edward Szweczek, przewodniczący WKKP — Paweł Karp, członkowie egzekutywy KP PZPR w Krośnie z I sekretarzem Janem Bryniarskim.

Akademii zagali przewodniczący Prezydium GRN tow. Stanisław Omacheł. Następnie referat okolicznościowy wygłosił sekretarz Komitetu Gromadzkiego PZPR tow. Józef Jurczak. Przedstawił on twórczą, pokojową pracę Kraju Rad, jego ogromny dorobek.

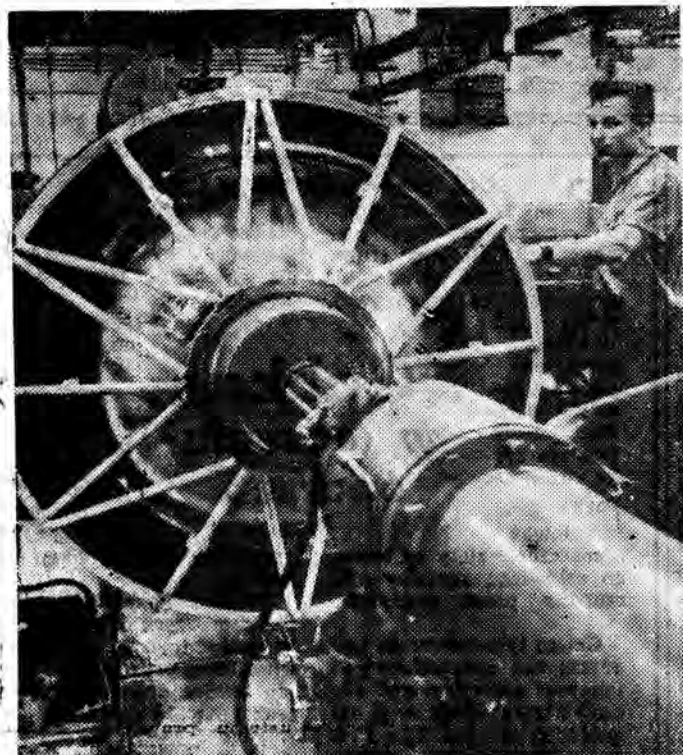
W czasie akademii odbyła się uroczystość wręczenia sztandaru partyjnego Komitetowi Gromadzkiemu PZPR. Podniosłego aktu dokonał tow. Paweł Karp, który zarazem przypomniał rewolucyjne tradycje ziemi krosnieńskiej.

Na zakończenie akademii odbyła się bogata i urozmaicona część artystyczna. (m)

Przerobią więcej ropy

Niedawno informowaliśmy o sukcesie rafinerii nafty w postaci przerobu w br. milio nowej ropy. Obecnie, tzn. w IV kwartale w zakładach tych przedsięwzięto kroki, umożliwiające dodatkowy przerób sporej ilości surowca. I tak, jedlickie przedsiębiorstwo poza planem przetworzy 1.300 ton ropy i wyprodukuje 500 ton oleju „Lux”. Przystąpi w ten sposób produkty wartości 9,5 mln zł. Glinicka rafineria przerobi 1.500 ton ropy więcej i dostarczy na rynek produkty na sumę 3 mln zł. Podobną ilość ropy „pochłona” instalacje jasielskiej rafinerii.

Zjednoczenie Przemysłu Rafinerii Nafty w Krakowie przewiduje, iż w br. podległe mu przedsiębiorstwa przerobią poza planem 20 tys. ton ropy. Wartość zaś przetworstwa zamknie się kwotą 42 mln zł. (m)

W Jarosławskiej Fabryce Opon uruchomiono nowy oddział produkujący opony specjalnie wzmocone do samochodów „WOLGA”, „MOSKWIĆ”, i „ZAPOROŻEC” oraz traktorów „BIAŁORUS”.

Na zdjęciu: produkcja opon do traktorów „BIAŁORUS”. CAF

zanej z krytyczną analizą błędów i wypaczeń przeszłości. Sam rozwój społeczeństwa radzieckiego, który się dokonał w ciągu niemal 40 lat, tzn. od rewolucji październikowej do śmierci Stalina oraz uchwały XX Zjazdu KPZR spowodował, iż dalsze potrzeby rozwoju ekonomicznego, politycznego, kulturalnego rozsądziły system nadmiernej centralizacji, ograniczeń demokratycznych, skrepowania inicjatywy jednostkowej. Te właśnie potrzeby przyczyniły się do tak szybkiego, a czasami wręcz burzliwego obalania pewnych niemal uświęconych kanonów teoretycznych, przestarzałych metod praktycznego działania i zacofanych norm prawnych. Gdy powstają nowe potrzeby społeczne, a dotychczasowe formy organizacyjne i polityczne utrudniają wykorzystanie możliwości tkwiących w ustroju socjalistycznym, wówczas odrzucenie tego, co się przeżyło, staje się nieuchronne.

Obecny etap rozwoju państwa radzieckiego jest już okresem tworzenia państwa ogólnonarodowego. Jakże są przesłanki społeczno-ekonomiczne oraz polityczne powstania państwa ogólnonarodowego? W ciągu 43 lat istnienia Związku Radzieckiego nastąpił dziesięciokrotny wzrost sił wytwórczych, cała w zasadzie wytwórczość narodowa dokonywała się w formach socjalistycznych. Robotnicy i urzędnicy stanowią obecnie niemal 70 proc. ogółu ludności, kołchoźnicy ok. 30 proc., a indywidualni chłopcy i rzemieślnicy 0,3 procent. Skład ludności zmienił się również pod względem kulturalnym i moralnym: w latach 1918 — 1960 wyższe uczelnie oraz średnie szkoły

drodze do przewyłączenia stalinowskiej tezy, jakoby walka klasowa zastrzała się nieuchronnie w miarę sukcesów w budownictwie socja-

1.694 honorowych krwiodawców

Jeszcze nie tak dawno zaledwie kilka osób w naszym województwie legitymowało się tym zaszczytnym mianem. Dziś w szeregach honorowych dawców krwi znajduje się 1.694 mieszkańców województwa rzeszowskiego. Ta spora grupa ofiarnych, bezinteresownych ludzi gotowa jest w każdej chwili oddać własną krew, by ratować zagrożone ludzkie życie. Czy zatem jest inna bardziej zaszczytna społeczna funkcja? Godne odnotowania jest to, że pracownicy rzeszowskiego PCK, propagujący sprawy honorowego krwiodawstwa spotykają się z coraz większym zrozumieniem naszego społeczeństwa. Ostatnio np. 25 pracowników jasielskich zakładów „Gamrat” wpisało się na listę honorowych dawców krwi. Oddawanie krwi odbyło się w zakładowej przychodni, dokąd przybyła specjalna ekipa pracowników służby zdrowia.

Pierwsi zgłosili się pracownicy „Gamratu” Józef Sypień i Mieczysław Tarnas. Pomyślnie zakończyła się również akcja werbowania honorowych krwiodawców w Brzozowie, gdzie 44 osoby oddały krew. Z tej grupy dalsze kontakty z ośrodkiem krwiodawstwa utrzymują

Jerzy Czerniaj, Franciszek Rzepka, Edward Helon, Jadwiga Rokoszewska i Czesław Sidor. Słowa uznania należą się również grupie felczyków, sanitariuszy i klerowców ze strzyżowskiej placówki pogotowia ratunkowego. Oddana przez nich krew pomoże na pewno uratować niejedno zagrożone ludzkie życie.

Jak wykazuje rejestr Zarządu Wojewódzkiego PCK w Rzeszowie, najwięcej honorowych dawców krwi rekrutuje się z powiatów: Brzozów, Dębica, Łańcut, Przemyśl, Stalowa Wola i Tarnobrzeg. Najbardziej zasłużeni legitymują się Złotymi Odznakami Honorowego Dawcy Krewi. Dotychczas tylko dwóch obywateli naszego województwa posiada te wysokie insygnia. Jednym z nich jest mieszkaniec Przeworska, Tadeusz Bujny. W swej „karierze” honorowego krwiodawcy oddał już ponad 5 litrów krwi, jednego z najcenniejszych leków, jakimi dysponuje współczesna medycyna. Za tę wielką społeczną ofiarę należą mu się szczególne słowa uznania i podzięk. Srebrne Odznaki HDK posiada również dwóch dawców woj. rzeszowskiego. Są to żołnierze: kpt. Jan Cimek i szer. Michał Pyrz

z Jednostki KBW. Ogółem z rzeszowskiej Jednostki KBW rekrutuje się około 200 krwiodawców.

Ostatnio wprowadzono również Brązowe Odznaki Honorowego Dawcy Krewi. Na te odznaczenia zasłużyło wielu dawców naszego województwa. (w)

TATRY
JESIENIA

Na zdjęciu: Tatry widoczne z Głodówki

CAF — fot. Olszewski

★ NAUKA ★ TECHNIKA ★ NAUKA ★ TECHNIKA ★ NAUKA ★ TECHNIKA ★ NAUKA ★ TECHNIKA ★ NAUKA ★ TECHNIKA ★

Przedstawiamy prototyp

Huta Stalowa Wola zastąpiła się naszym „bliskiemu transportowi”, rodzina pojazdów akumulatorowych produkowanych przez ten zakład jest już liczna: wózki ze stałą platformą typu EK 2 D, WA-2, WA-4, wózek widłowy wysokiego podnoszenia typu WW-12, wreszcie prototypowe jeszcze egzemplarze środków tzw. małej mechanizacji — układarka paletowa (czyli niskiego podnoszenia) typu UP-1201 i układarka widłowa ręczna typu UR-601.

ny wymiarów gabarytowych wózka (jest to szczególnie ważne przy pracy w niskich pomieszczeniach, np. w krytych wagonach kolejowych). Sam maszt nie jest przechylny, przechylny są natomiast widły, dzięki czemu uzyskano większą sztywność układu i stateczność układarki podczas pracy. Umożliwia to również zakładanie różnego rodzaju uchwytów bez konieczności dodatkowego doprowadzania oleju.

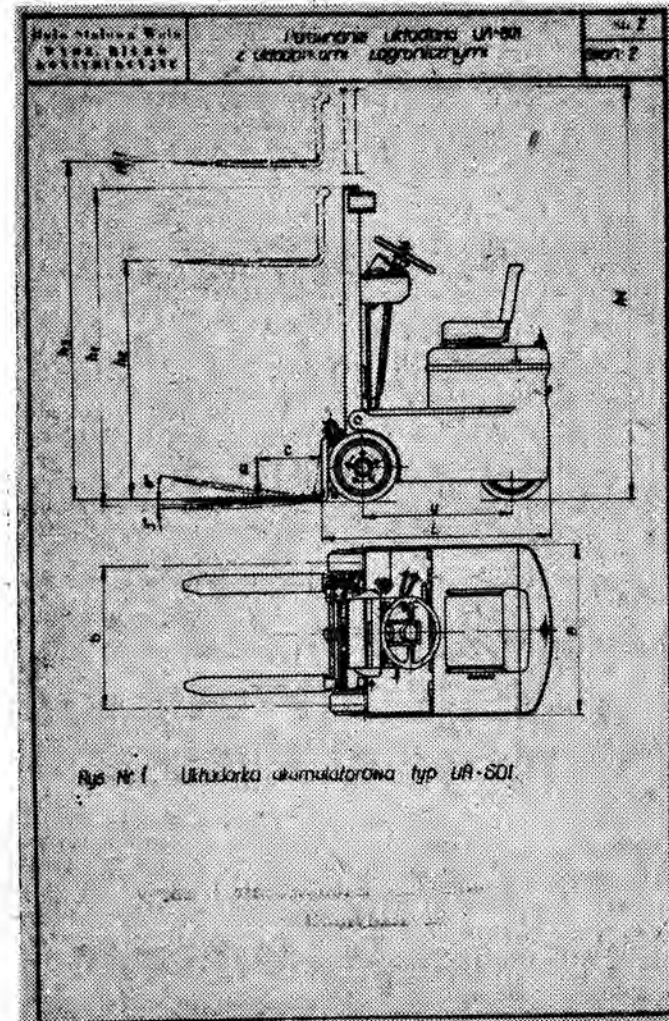
nie sterownicze. Zmiana szybkości jazdy jest bezstopniowa, regulowana dociśnięciem. Układarka wyposażona jest w dwa niezależne hamulce na koła przednie, i ręczny (postojowy) na oś silnika. Dla umożliwienia pracy układarki w nocy oraz w ciemnych pomieszczeniach, na maszcie zainstalowano reflektor.

A oto krótka charakterystyka układarki UA-601: szybkość jazdy z ładunkiem — do 7,5 km/godz., bez ładunku — do 8,5 km/godz., szybkość podnoszenia z ładunkiem — 0,14 m/sek., bez ładunku — 0,20 m/sek. Wymiary gabarytowe: długość układarki bez widel — 1280 mm, szerokość — 985 mm, wysokość układarki z opuszczonym masztem — 1800 mm, z podniesionym masztem — 3190 mm. Wysokość podnoszenia: całkowita — 2600 mm, bez zmiany wysokości masztu — 1180 mm, napięcie znamionowe — 24 V, silnik jazdy — 1,5 KW p=60 n, silnik pompy — 2,5 KW p=15 proc., bateria trójzłonowa o pojemności 320 Ah. Pompa zębata typ PZ-5, hamulce mechaniczne — nożny i ręczny.

Porównanie odpowiednich parametrów wypadła bardzo korzystnie dla stalowolskiej układarki i stawia ją w rzędzie najnowocześniejszych konstrukcji.

Duże znaczenie dla uruchomienia produkcji seryjnej układarek UA-601 ma daleko posunięta normalizacja i unifikacja jej konstrukcji. Części całkowicie nowe stanowią w niej tylko 33,9 proc. (są to te części, których produkcja wymaga dopiero opanowania), z pozostałych — 33,2 proc. stanowią części normalne, a 33,2 proc. części wykorzystano z istniejących już i produkowanych konstrukcji. Wszystko to dowodzi pełnej dojrzałości stalowolskich konstruktorów do samodzielnego rozwiązywania trudnych zadań, a trzeba pamiętać i o tym, że warunki, w jakich pracuje Wydziałowe Biuro Konstrukcyjne (ciasne pomieszczenia, mała liczba pracowników) są więcej niż trudne.

(z. fl.)

Rys. Nr 1. Układarka akumulatorowa typ UA-601.

Najnowszą konstrukcją Wydziałowego Biura Konstrukcyjnego Huty Stalowa Wola w tej dziedzinie, jest układarka akumulatorowa typu UA-601. Składa się ona z nadwozia, masztu teleskopowego, układu sterowniczego, hydraulicznego i elektrycznego, wideł odchylnych oraz pokryw z siedzeniem. Nowa układarka zmontowana jest na ramie spawanej ze stalowych blach, maszt teleskopowy pozwala podnieść ładunek do wysokości 1180 mm bez zmia-

Układarka posiada przyrząd wskazujący wielkość podnoszonego ciężaru oraz wskaźnik kierunku jazdy umieszczone w pulpicie sterowniczym. Silnik zamocowany jest w przedniej części ramy układarki, rozdzielacz hydrauliczny i przełącznik kierunku obrotów silnika — w pulpicie sterowniczym, na którym umieszczono również dźwig-

By świdry szybciej drążyły ziemię

Nie wystarczy tylko mieć odpowiednie urządzenia wiertnicze, aby uzyskać dobry postęp wierceń. Dużo zależy od jakości i sprawności świdrow. Nic też dziwnego, że problemowi narzędzi wiertniczych, a w szczególności świdrow, poświęca się wiele uwagi. W tej dziedzinie wciąż trwają poszukiwania. Prowadzą je m. in. konstruktorzy Glinickiej Fabryki Maszyn i Sprzętu Wiertniczego. Dodajmy — z powodzeniem.

W roku bieżącym specjaliści zakładowego biura konstrukcyjnego opracowali dokumentację i technologię kilku prototypów świdrow. Jak nas poinformował z-ca kierownika tej placówki, inż. B. Wielgosz, przyszły tu na świat świdry słupekowe, przeznaczone specjalnie do pokładów bardzo twardych. Przeszły one pomyślne próby w kopalni Zakopane i Tuszcz koło Warszawy. W Zakopanem wypróbowano trzy świdry, które w pokładach kwarcytu odwierciły średnio po 12 mb. Wydajność ich jest zatem wielokrotnie większa niż typowych świdrow dotychczasowej konstrukcji.

Inną nowością w tym zakresie jest świder ssący, przeznaczony natomiast do pokładów miękkich. Zaletą tego świdra jest tworzenie

na dnle otworu ssącego działania, które pomaga w urabianiu pokładu i w dokładnym oczyszczeniu dna z urobku. Fachowcy obliczają, że aż 60 proc. pokładu urabia dzięki temu płuczka wiertnicza. W rezultacie poważnie zwiększy się żywotność tych narzędzi.

To jeszcze nie wszystko. W związku z wprowadzeniem nowego systemu zarurowania, który umożliwi ekonomiczniejsze wykorzystanie rur okładzinowych, dokonano zmian konstrukcyjnych (wymiary) produkowanych seryjnie typów świdrow. Wytwarza się więc świdry o przekroju 95, 114, 152, 187 i 222 mm. Nadają się one do pokładów bardzo miękkich, miękkich, średnio twardych i twardych. Wprowadzone zmiany umożliwiają lepsze płukanie dna otworu.

Można więc powiedzieć, że glinicy konstruktorzy nie tracą czasu, aby naszym wiertnikom penetrującym coraz głębiej skorupę ziemską dostarczyć jak najodpowiedniejsze narzędzia pracy.

(m)

Seria prototypów z glinickiej FMiSW

Konstruktorzy Fabryki Maszyn i Sprzętu Wiertniczego w Gliniku Mariampolskim nie próżnują. W roku bieżącym opracowali kilka dokumentacji do produkcji prototypowych narzędzi. Na tej podstawie wykonano już łącznik bezpieczeństwa i nożyce do wierceń obrotowych. Narzędzia te przechodzą próby na kopalni. Z Glinika wyszły również pierwsze klucze do rur okładzinowych krajowego pochodzenia. Ponadto sporządzili założenia do wykonania elewatorów do rur okładzinowych na obciążenia od 200—250 ton. Ich prototypy otrzymał przemysł naftowy w I kwartale 1963 roku.

(m)

POWAŻNA przeszkoda w leczeniu oparzeń wielkich powierzchni ciała jest trudność uzyskania dostatecznej ilości płata zdrowej skóry dla dokonania przeszczepu. W ramach wchodzących do projektu badań, które prowadzi zespół z Zakładu Dermatologii i Onkologii, udało się uzyskać materiał, który może być użyty do przeszczepienia skóry. Jest to skóra opanowana, ponieważ przeszczep wzięty od innego człowieka zostałby odrzucony przez organizm.

Gąbka w leczeniu oparzeń

Celem tymczasowego pokrycia ran oparzeniowych lekarze amerykańscy zaczęli używać płatków gąbki poliwinylowej, dobranej z uwagi na jej właściwości mechaniczne i chemiczne. Takie opatrunki pozwalają uniknąć strat

płynów i białek, do jakich by doszło, gdyby rany zostały nienakryte. Niepotrzebne jest również używanie bandaży, których zdejmowanie jest bardzo bolesne i uszkadza młodą bliznę.

Pod taką syntetyczną okładziną tkanka bardzo szybko odrasta. Płat gąbki „przyjmuje się” w ciągu 48 godzin.

Takie zastosowanie protezy skóry zrobionych z gąbki poliwinylowej jest rozwiązaniem prowizorycznym, ale bardzo cennym, ponieważ pozwala czekać aż do momentu kiedy wyska się dość rozległe płaty skóry dla pobrania autotransplantatu. (NNT-PAP)

Porządkują gospodarke surowcowo-materialową

Z taką skrupulatnością spotkałem się po raz pierwszy w swej reporterskiej wędrówce. Zaiste to raczej niesłychane, aby w jakimś zakładzie prowadzono codzienne raporty zużycia węgla czy energii elektrycznej. I to isticie z aptekarską dokładnością.

A tak jest właśnie w Glinickiej Rafinerii Nafty. Studium nad kolumnami liczb oddaje się nie kto inny, lecz dyrektor zakładu — mgr inż. Zb. Giela.

Dziwne? Nie. — To jest najczulsza strona gospodarki surowcowo-materialowej w naszym przedsiębiorstwie — stwierdza rozmówca. Tylko codzienne śledzenie i analiza tych wskaźników uszczelnienie przed niepożądanym zwiększeniem zużycia węgla czy prądu. A przecież chodzi o to i do tego zdążamy, by je obniżyć do minimum. I to dzięki temu systemowi nam się udaje.

Nie wierzyć? Podczas gdy w 1959 r. do przerobu 1 tony ropy potrzeba było 336 kg węgla, to w br. już tylko 265. Wysoko obniżono również zużycie energii elektrycznej, bo z 73 kWh do 60.

Zdaje się, że podobnymi rezultatami pochwalić się może niewiele zakładów nie tylko w naszym województwie. To zrozumiałe. Do usprawnienia gospodarki surowcowo-materialowej na serio przystąpiono tu chyba wcześniej niż gdzie indziej. Dlatego też założenia w tej dziedzinie na lata 1962 — 65 są starannie opracowane i prezentują się okazale.

Co one przewidują? W tym okresie zmniejszy się strata przerobcze ropy naftowej w ilości 1,055 ton. Osiągnięto to w wyniku zainstalowania demulgatorów, deflegmato-

rów na redestylacji, droga zastosowania odpowiednich wkładów na destylacji rurowo-wieżowej, poprzez wymiana nie chłodnic na destylacji kotłowej itp. Wachlarz skutecznych zabiegów jest szeroki.

Najważniejsze jednakże przedsięwzięcia przypadają gospodarce paliwowo-energetycznej. Oto przewiduje się zaoszczędzić 2,544 tys. m sześć. gazu ziemnego, 9,350 ton węgla przemysłowego (468 wagonów!) i energii elektrycznej w ilości 1,743 tys. kWh. Powstaje pytanie: w jaki sposób rafineria uzyskuje tak poważne oszczędności? Przyczyni się do tego w pierwszym rzędzie zastosowanie zdobycy postępu technicznego (np. przy zbiornikach magazynowych założone zostaną tzw. garnki kondensacyjne). Ponadto wykorzystano do celów grzewczych parę odłotową, w szerszym zakresie spalają się będzie odpady smoły kwasowej itp. Dzięki temu obniży się zużycie jednostek kalorycznych z 355 CJW w 1959 r. do 260 CJW w 1965 r.

I w innych dziedzinach usprawnienie gospodarki surowcowo-materialowej przyniesie duże korzyści. Zaoszczędzi się m. in. 32 wagony kwasu siarkowego, 5 ton sody amoniakalnej i kaustycznej oraz 2,320 kg... spirytusu I gatunku.

Te wszystkie poczynania glinickich rafinerów zmierzają do jednego celu — przysposobienia gospodarce narodowej efektywnych oszczędności w wysokości ok. 15 mln zł. Dotychczasowe rezultaty zdają się wskazywać, że to ambitne zadanie wykonają w całości. Już w okresie trzech kwartałów br. uzyskano oszczędności na sumę 2,126 tys. zł. Oby tak dalej. (mar)

Stołeczny „Dom Książki” z okazji „Dni Książki Radzieckiej” otworzył w lokalu Głównej Księgarni Technicznej wystawę — kiermasz książki radzieckiej. Ekspozycja obejmuje około 1000 tytułów, reprezentujących szeroki zakres wydawnictwa od książek naukowych do literatury dziecięcej.

Na zdjęciu: zwiedzający oglądają wystawę. CAF — fot. Wdowiński

Kąpielowe odpuszczanie narzędzi

W jednym z wydziałów Zakładu Mechanicznego Huty Stalowa Wola zastosowano ostatnio nową metodę odpuszczania narzędzi wykonanych ze stali szybkołatającej. Dotychczas stosowano odpuszczanie w atmosferze gazowej, które miało wiele niedociągnięć, trudno było np. uzyskać przy nim właściwą i jednolitą strukturę stali po odpuszczeniu.

Zastosowana ostatnio metoda kąpielowego odpuszczania ma tę zaletę, że dzięki dużej pojemności cieplnej kąpeli solnej, zmiany temperatur są minimalne. Narzędzia odpuszczane w kąpeli odznaczają się lepszymi własnościami. Urządzeniem do kąpielowego odpuszczania narzędzi ze stali szybkołatającej jest elektrycznie nagrzewana wanna, narzędzia odpuszczają się w ośrodku, który stanowi sól SH-430.

(z. fl.)

Oscylograf wykrywa raka gardła

(rk) W diagnostyce raka znalazły niedawno zastosowanie oscylografy i analizatory harmoniczne, podstawowe urządzenia nowoczesnej elektroniki. Chodzi tu o wykrywanie wczesnych stadiów nowotworów złośliwych gardła i strun głosowych, których nie może zidentyfikować ani doświadczony lekarz, ani klisza rentgenowska — ze względu na delikatność tych narządów.

Dwaj onkolodzy amerykańscy, dr Philip Lieberman i dr Ralph M. Caulk, przeprowadzili szerokie badania wpływu chorobowych zmian w

strukturze aparatu głosowego na budowę i skład harmoniczny wydawanych fal głosowych. Dokładne przestudiowanie danych uzyskanych w różnych przypadkach i rozmaitych stadiach choroby pozwoliło lekarzom opracować nową metodę diagnostyczną.

Głos pacjenta zostaje nagrany na taśmę magnetofonową, po czym z taśmy podaje się go na wejście czułego oscylografu katodowego w postaci słabych drgań elektrycznych. Powstający na ekranie obraz drgań zostaje sfotografowany na zwykłej taśmie 35 mm. Zdjęcie otrzymane tą drogą bada się za pomocą maszyny cyfrowej, zaprogramowanej odpowiednio na podstawie badań statystycznych uzyskanych przez lekarzy. Mózg elektronywny bada przede wszystkim składowe składowe, nieregularności głosu powstające przy przepływie powietrza wąskimi przeświatami w gardle i pomiędzy językiem a podniebieniem, zwłaszcza jego tylną częścią. Odstępstwa od normy są natychmiast notowane przez maszynę, co daje prawie pewną diagnozę.

(NNT-PAP)

Rozległe zainteresowania

Okazuje się, że chemicy z Jasielskich Zakładów Chemicznych „Gamrat” mają rozległe zainteresowania. Z inicjatywy Klubu Techniki i Racjonalizacji zwiedzili oni prywatne zbiory muzealne dr Kadyja. Różnego rodzaju skamieliny, szkielety itp. okazały ciekawymi chemików. W związku z tym dr Kadyj wykrótce odwiedzi ich z interesującą prelekcją „Ziemia mówi”.

(m)

Ludzie filmu radzieckiego

Innokentij Smoktunowski

Widzieliśmy go jako Kostię Sabinina, kierownika wyprawy geologicznej w filmie Katalozowa „Niewysłany list”...

Sylwetka Iłł Kullikowa to wielki sukces tego aktora, ale jeszcze zanim do niego doszedł, przeżywał podobny na scenie teatralnej...

kina w „Idiocie” Dostojewskiego. Krecja ta była sensacją w życiu teatralnym ZSRR i zewsząd, nawet z Moskwy...

To było 3 lata temu. Od tego czasu Smoktunowski wystąpił w trzech filmach i nie zamierza rezygnować ze współpracy z kinematografią...

(w. sz.)

W walce z hałasem

Miasto Zurych pierwsze zainstalowało na skrzyżowaniach ulic aparat do mierzenia hałasu wywołanego przez ruch uliczny...

Tego jeszcze nie było

Ludziom na pomysłach nie zbywa. Oto — jak donoszą nam z Kolbuszowej — już od miesiąca, przeważnie w nocy z niedzieli na poniedziałek...

Kolbuszowej zapytują nas, czy nie może się zdarzyć, że komuś wpadnie do głowy pomysł przeniesienia murawnej poczekalni PKS z ich miasta dajmy na to w okolicy Wideki...

Zupełnie bezpieczne...

Zaalarmowani sygnałami jakoby pigułka antykoncepcyjna powodowały pojawianie się trombozy (zakrzepicy) u kobiet...

Na półkach księgarskich

W. Czernecki, K. Kopt: LUBACZÓW I OKOLICE. — Przewodnik, popularny znanieć regionu lubaczowskiego...

połskich, poświęcona ekspansji gospodarczej, dziełem słabo rozwiniętych lub w rozwoju opóźnionych krajów...

A. Głęzastor, S. Herbst, B. Leń: MILENIA. — Album ujmujący w skrócie historię Polski...

M. Lemnia, H. Vitry: KSIĄŻKA KUCHARSKA DLA SAMOTNYCH I ZAKOCHANYCH...

W. Koch: WSPOMNIENIA PIŁATA „FAX”. — Literacka fikcja o konwencji pamiętnikarskiej...

J. Wójcik: BIBLIOGRAFIA WYDAWNIW SPÓŁDZIELCZYCH. Cz. I. — Bieżąca piśmiennictwa w zakresie chronologicznym do r. 1935 włącznie...

TEORIE WZROSTU EKONOMICZNEGO A WSPÓŁCZESNY KAPITALIZM. KIW. — Praca zbiorowa grupy ekonomistów...

Z. Macużanka (oprac.): LEON KRUCZKOWSKI. — Są to materiały z życia i twórczości niedawno zmarłego pisarza, polownika o wojna, demokratyczna Polska Ludowa...

Advertisement for a lottery with illustrations of a house, car, and boat. Text: WYGRASZ-SPEŁNISZ MARZENIA. KRAJOWA LOTERIA PIENIĘŻNA. K-2470/1

RZESZOWSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO OBROTU PRODUKTAMI NAFTOWYMI „CPN” z siedzibą w Przemyślu, ul. Mickiewicza 10 zatrudni w drodze konkursu ZASTĘPCĘ DYREKTORA D/S TECHNICZNYCH...

DOLNOŚLĄSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWY ELEKTROWNI I PRZEMYSŁU W TUROSZOWIE zatrudni natychmiast 20 MURARZY, 5 BLACHARZY, 3 SPAWACZY do inst. wysokoprężnych, 4 BRUKARZY, 5 CIEŚLI, 4 MONTERÓW inst. wod. kan., 3 KIEROWCÓW samochod. II kat. i 60 ROBOTNIKÓW niewykwalifikowanych...

Dyrekcja Szpitala Miejskiego w Mielcu OGŁASZA PRZETARG NIEOGRANICZONY na wykonanie robót wod. kan. i c.o. dla magazynu przy szpitalnym w Mielcu...

Przedsiębiorstwo Robót Kolejowych nr 1 Warszawa, ul. Wiktorska 91a OGŁASZA PRZETARG NIEOGRANICZONY na dostawę 100.000 ton tuczniwa kolejowego granitowego o frakcji 20-63 mm...

Stadnina Koni w Stubnie, p-ta Stubno, pow. Przemyśl OGŁASZA PRZETARG w dniu 20 listopada 1962 r. o godz. 10 na sprzedaż samochodu osobowego marki „Pobieda”...

Spółdzielnia „Przemysł Ludowy” w Leżajsku, ul. Rzeszowska 1 OGŁASZA PRZETARG na dostawę 200 tys. sztuk listewek drewnianych sosnowych wykonanych z materiału zleceńbiortcy...

Spółdzielnia Inwalidów „Zjednoczenie” w Nowej Dębie OGŁASZA PRZETARG NIEOGRANICZONY na wykonanie robót w baraku znajdującym się przy ul. Rzeszowskiej nr 1 Nowa Dęba...

Miejska Spółdzielnia Zaopatrzenia i Zhytu w Radymnie OGŁASZA PRZETARG na wykonanie studni z kręgów betonowych o głębokości od 25 do 30 m...

OGŁOSZENIA DROBNE

PODZIĘKOWANIA BARAŃSKIEMU Józefowi oraz wszystkim tym, którzy okazali nam gorące współczucie i oddali ostatnią przysługę...

LOKALE POKÓJ, kuchnię, łazienkę w centrum Rzeszowa zamienić na garsnierę z łazienką i centralnym ogrzewaniem...

PRACA POMOĆ domowa potrzebna. Wiedomość: Rzeszów, Kopernika 1 (sklep). G-1884/1

SPRZEDAŻ PARCELE budowlaną do sprzedania w Rzeszowie przy ul. Wita Stwosza. Wiedomość: Rzeszów, ul. Ludowa 15. G-1886/1

AKORDEON 80-basowy marki „Muza” — sprzedam. Wiedomość: Rzeszów, ul. Staszica 29/32. G-1888/2

PARCELE pod budownictwo indywidualne w Łańcucie oraz 40 arów pola nadającego się również pod budowę w Łańcucie-Kątach — do sprzedania. Wiedomość: Łańcut, ul. Moniuszki 17. G-1877/3

PIĘKNY dom w Łańcucie, centrum miasta, bez lokatorów — do sprzedania. Wiedomość: Łańcut, Rejtana 4. G-1889/3

LIB Tadeusz zgubił świadectwo 5 klasy Szkoły Podstawowej w Niechobrze. G-1885/1

SIOROK Julian zgubił dowód osobisty oraz prawo jazdy kat. II zawodowe, wydane w Rzeszowie. G-1887/1

ZGUBIONO plecakę następującej treści: „Konsumy” Państwowe Przedsiębiorstwo Handlowe Bufet w Nisku. Pg-2241/1

CZELUSIŃSKI Franciszek zgubił wkładkę do prawa jazdy kat. motocyklowej nr 82p/61 wydanej przez Wydział Komunikacji Prezydium PRN w Jaśle. Pg-2242/1

RYBIŃSKI Stefan zgubił legitymację szkolną wydaną przez Technikum Mechaniczne — Mielec. Pg-2243/1

LAŚOWY Józef zgubił książeczkę wojskową wydaną przez WKR Bielsko Biąskie, prawo jazdy wydane przez Prez. MRN Nowa Tychy, świadectwo ukończenia Zasadniczej Szkoły Mechanicznej Rolnictwa wydane w Rudniku n/Sanem, świadectwo ukończenia Zasadniczej Szkoły Metalowej w Lubaczowie, świadectwo ukończenia kursu szlarskiego wydane przez PRN Nowa Tychy. Pg-2244/1

PALYS Józefa zgubiła świadectwo dojrzałości wydane przez Technikum Ekonomiczne — Rzeszowie. G-1888/1

LEIK Janina, Sanok zgubiła w sierpniu 1962 r. świadectwo szkolne oraz świadectwo maszyniarki. Pg-2246/1

RAKUSZAWSKI Zakładem Przemysłu Wełnianego w Rzeszowie skradziono tablicę rejestracyjną RL-1781 wydaną przez Prez. PRN — Łańcut. Pg-2247/3

Wtorek
6
listopada 1962 r.

Państwowy Teatr im. W. Sienkowskiej —
Główny — godz. 19
(premiera)

„Martyrologia i walka narodu polskiego 1939—1945 r.” — wystawa czynna w Muzeum Okręgowym, ul. 3 Maja 19 od godz. 10—18

Wystawa malarstwa Stanisława Szucha — czynna w Teatrze im. W. Sienkowskiej

APOLLO (ul. 3 Maja) —
Zmarły wywołanie (radz. 1. 12)
godz. 19.15 i 20.30
GOPLANA (Staromieście) —
Lecia surawie (radz. 1. 18)
godz. 17 i 19
MEWA (ul. Dąbrowskiego) —
nieczynne
PRZODOWNIK (ul. Pastrowskiego) —
Świat na śniegu (radz. 1. 9)
godz. 17 i 19
ŚWIT (ul. Langiewicza) —
Sekretarz Rejkomu (radz. 1. 12)
godz. 17 i 19
WDK (ul. Okrzei) —
Z iskry rozgorzeje płomień (radz. 1. 12)
godz. 19.45, 18, 20.15
Wstaw filmów oświatowych
WDK sala nr 30 — godz. 18
FORZA (ul. 3 Maja) —
Kozacy (radz. 1. 14)
godz. 16.30, 17.30 i 19.30

UWAGA: repertuar kin podajemy wg informacji CWF

PROGRAM I
Program dnia: 5.40 15.05
Wiadomości: 5.00 6.00 7.00
8.00 12.05 15.00 17.00 20.00 23.00
9.00 Dla kl. VII — Pan Tadeusz — fragm. księgi IV
— poematu A. Mickiewicza
9.40 Dla przedszkoli — aud. słowno-muzyczna „O małej Łodzi z miasta Łodzi 10.00 Z romantycznych oper 11.00 Wielkie dni 11.30 Wieś tańczy i śpiewa 11.50 Rodzice a dziecko 12.30 Radiowy przegląd mleczarski 13.00 Dla kl. V — aud. pt. O sopranie i alicie 14.15 Radiostacja barcerska 14.30 Grają polskie zespoły instrumentalne 15.10 Dla młodzieży szkolnej — aud. pt. „Ślaska” — obfity dar w naszej krainie! 16.40 Muzyka radziecka 19.05 Wieczorny koncert muzyki polskiej 20.30 Październik — fragm. dramatów radzieckich pow. Wielkiej Rewolucji Październikowej.

PROGRAM II
Program dnia: 6.17 13.40
Wiadomości: 6.30 7.30 8.30 13.45 15.00 19.00 23.50
5.30 Małe zespoły instrumentalne 10.00 Wesoły autobus 12.50 My i nasze dzieci 13.25 Dwie królowe — odc. pow. 13.45 Muzyka rozrywkowa 14.45 Błękitna sztafeta 15.00 Melodie z filmu 15.30 Dla dzieci odc. pow. pt. Przygoda jakiejś nie było 16.05 Z naszych sal koncertowych 18.40 Muzyka radziecka 19.30 Kariętkop kulturalny 21.40 Gra zespół A. Kurylowicza 22.00 Uniwersytet Radiowy.

OGÓLNOPOLSKI PROGRAM TELEWIZYJNY
16.55 Centralna Akademia z okazji 45. rocznicy Rewolucji Październikowej 18.55 Telewizyjny Magazyn Techniczny 20.00 Dobranoc 20.05 Nauka tańca towarzyskiego 20.25 Błtwa w drodze — film fab. (radz.) od lat 14.

Dla nowych dzielnic Rzeszowa proponujemy nazwy:

Centralna, Nowe Miasto Staromieście i Ogrodowa

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Rzeszowie ogłosiło konkurs na nazwy dzielnic miasta wojewódzkiego. Według nowego podziału dzielnic tych ma być w sumie cztery. Dobrze się stało, że Prezydium zasięga w tej istotnej sprawie opinii u rzeszowian. Mieszkańcy miasta powinni wypowiedzieć się jakiego chcą nazwy dla dzielnic, w których znajdują się ich domy.

Dla każdej z dzielnic zaproponowano ostatnio 5 nazw do wyboru. Trzeba z nich wybrać jedną, która będzie odciążać obowiązywać. Zadanie to odpowiedzialne, gdyż nazwa dzielnicy zostaje przecież na wiele lat. Nie jest bez znaczenia, czy nazwy ustali się rzeczywiście ładne, czy też

Z problemami planowania rodziny — na wieś

Dążąc do upowszechnienia zagadnień planowania rodziny na wsi, Towarzystwo Świadomego Macierzyństwa — Oddział Wojewódzki w Rzeszowie — nawiązało ostatnio współpracę z Wojewódzkim Komitetem Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego. W wyniku tych kontaktów, ZSL podjął w powiatach organizowanie narad, na których omówione zostaną zagadnienia planowania rodziny, wychowania seksualnego itp.

Narady takie odbyły się w powiecie Sanok i Rzeszów. W naradzie w pow. sanockim wzięła udział tow. K. Grodzicka, prezes Oddziału Wojewódzkiego TSM w Rzeszowie, o planowaniu rodziny mówił dr Kazimierz Stópiński sekretarz Oddziału Wojewódzkiego TSM. Dyskusja była żywa, świadcząca o zainteresowaniu tym problemem w środowiskach wiejskich.

brzydkie, na które później wszyscy będą narzekać. W dziale miejskim naszej redakcji zastanawialiśmy się nad tą sprawą i przyszliśmy zgodnie do przekonania, że z pięciu proponowanych nazw dla każdej dzielnicy, do przyjęcia są następujące:

Dla dzielnicy I nazwa **CENTRALNA**, dla dzielnicy II — **NOWE MIASTO**, dla dzielnicy III — **STAROMIEŚCIE** i dla dzielnicy IV — **OGRODOWA**.

Te nazwy są najładniejsze, a poza tym odpowiadają najlepiej istniejącemu stanowi rzeczy. Postaramy się krótko poniżej uzasadnić dlaczego inne nie powinny — naszym zdaniem — wchodzić w rachubę.

Jeśli chodzi o dzielnicę I, to dawne Śródmieście jako takie przestało osobno istnieć z chwilą, kiedy połączono z nim osiedle WSK. Dzielnicy tej nie odpowiada nazwa Stare Miasto, gdyż faktycznie znajduje się ono na Staromieściu. Nazwy Podgórze i Podzamcze wysuwają na plan pierwszy zamek, który w życiu naszego miasta nie odgrywa przecież dziś tak ważnej i szczytnej roli.

Dzielnica II powstała z dawnych równorzędnych dzielnic — Drabinianki i Pobitna i dlatego nie może nosić żadnej z tych nazw. Co by bowiem powiedzieli obecni mieszkańcy Drabinianki, gdyby ich dzielnicę nazwano teraz Pobitno czy też przeciwnie? Nazwa zaś Tysiąclecie ma wymowę w tej chwili, ale dla przyszłych po-

koleń nie będzie już jej mieć w takim stopniu.

Ta dzielnica to właśnie typowe Nowe Miasto — największe bowiem nasilenie budownictwa mieszkaniowego i na użytek publiczny będzie w tym rejonie.

Dawanie dzielnicom nazw: Wschodnia, Północna, Zachodnia nic nikomu nie mówi, nie posiada absolutnie żadnego zabarwienia emocjonalnego.

Dla dzielnicy III należy utrzymać dotychczasowe miano, ponieważ zajmuje ona głównie teren obecnego Staromieścia. Proponowane nowe nazwy: Podgórze, Zatorze, Przemysłowa — są naciągane i po prostu nieładne.

W dzielnicy IV znajdują się razem Staroniwa i Baranówka, a więc to znowu siłą rzeczy musi odpaść. Proponowana nazwa Ruska Wieś może ma uzasadnienie historyczne, ale dzisiaj już wydaje się być całkowicie anachronizmem. Najwięcej sensu i uroku posiada nazwa Ogrodowa.

Cieszyłbyśmy się bardzo, gdyby nasze zdanie w tej sprawie odpowiadało mieszkańcom Rzeszowa. Prosimy tych rzeszowian, którzy się z nami zgadzają, aby zawiadomili o tym redakcję — telefonicznie lub pisemnie. Równocześnie opublikujemy wszelkie wypowiedzi odmienne — tylko w miarę możliwości uzasadnione. Chodzi o to, aby co do nowych nazw dzielnic Rzeszowa było porozumienie i przekonanie wśród jak największej liczby mieszkańców miasta. A więc czekamy na głosy czytelników... Koral

„Dzień dzisiejszy literatury radzieckiej”

Z inicjatywy WIMBP w Rzeszowie zorganizowano w Salonie Wydawnictw Własnych „Książki i Wiedzy” spotkanie z mgr Jerzym Pleśniarowiczem, członkiem

Związku Literatów Polskich i tłumaczem literatury radzieckiej, który wygłosił odczyt na temat: „Dzień dzisiejszy literatury radzieckiej”. Obszerne i interesujące wywody prelegenta można podsumować stwierdzeniem, że literatura radziecka przeżywa obecnie swój renesans, drukowane są utwory wielu wybitnych twórców z lat dwudziestych i trzydziestych, nowe problemy wnieśli do literatury młodzi poeci, pisarze i dramaturzy, których cechuje ideowość i poszukiwanie nowych form literackich. Wielu z nich, którzy jako młodzi chłopcy uczestniczyli w wojnie, sięga do tematów batalistycznych przedstawiając w nowatorski sposób jednostkowy ludzki los.

Mgr Pleśniarowicz odczytał również tłumaczone przez siebie, a nieznane polskim czytelnikom, wiersze poetów radzieckich. Z. K.

Z wędrowek po Rzeszowie... Fot. A. ŁOKAJ

Na ukos

Moje wiadomości o wsi Złotobień są doprawdy kompromitujące. Wybaczenie tę niewiedzę szanowni Złotobianie. Wiem natomiast na pewno, czym nie omieszkać się pochwalić, że wieś leży za rzeką. Nie za tą siódmą bańnią, za zwykłą sobie mizerną rzeczką, która tak mocno opłota Złotobień, że aż dwa mosty łączą wieś z głównym traktem. Ktoś je tam kiedyś wybudował. Nie żądajcie ode mnie daty. Historycy tego nie odnotowali, a współcześni nie pomną.

Jedno jest pewne — jak Złotobień Złotobniem, mosty — bliźniaki zawsze wodoty do wsi i nikt się nad tym nie zastanawiał. Ba, nawet ich nie dostrzegali. I stałyby tak pewnie niezauważone, gdyby... Gdyby pewnego pięknego poranka, a może dżdżystego wieczoru — nie wiem, kronikarz tego nie odnotował, a pamięć ludzka zawodzi — mosty nie zaczęły nagle dziwnie trzeszczeć, skrzypieć, słowem,

wykazywać wyraźne oznaki starości. Niedomogi przydługiego mostowego żywota wkrótce ujawniły się w całej pełni. Pod kołami wozu pękła pierwsza grzybiała deska, za nią druga... i

Z tamtej strony wody...

dziś. Niebawem mosty upodobniły się do gospodarskiego sita... I wówczas z całą wyrazistością dostrzeżono, że Złotobień leży za rzeką. Tak piesz, jak i konny wystrzegali się zradliwego mostu, przez którego „iluminatorzy” blyszczały wody potoku. Największa nawet ostrożność nie zmogła jednak potęgających się defektów. Toteż raz po raz wieś obiegata wiadomość, że koń Wawurzyńca, czy Józefa utknął w moście

po brzuch. Kto żyw biegł wówczas z linami na ratunek. Z czasem i młotem nikt się nie liczył. Weszła bowiem w życie zasada: ty dziś mnie, ja jutro tobie... byle tylko nie dać się podstępny mostom. Wymyślano też przeróżne chwytły w tej „zapasniczej” walce. Najcenniejszy pomysł stosuje się do dziś. Zbyt wymyślny to on nie jest, aczkolwiek nieco fatygi kosztuje. Bo zawsze to pamiętać trzeba, by na wóz wrzucić parę solidnych desek. Przed mostem konia zatrzymać, największe dziury zatątać i z duszą na ramieniu na drugi brzeg się przepędzić. Potem deseczki na wóz... i jak się konia do brzoże zatnie, to nawet można nadrobić stracony czas.

Prezydium GRN w Woli Złotobieńskiej nie czyni przeszkód w tych cyrkowych porzeczach na publicznej drodze. Wy soka Rada jest pobłażliwa. Wypływa to zapewne z filozofii „rajców” — cel uświęca środki. Bo skoro chłopci dowodzą jednak zboże do punktu skupu, wszystko jest w porządku. (kaw)

W PRZEDSZKOLU

Foto M. KOPEĆ

Realizują zobowiązania

Z okazji V Kongresu Związków Zawodowych załoga MPO w Rzeszowie podjęła wiele wartościowych zobowiązań. Część z nich już zrealizowano. Pracownicy przedsiębiorstwa wybudowali m. in. tzw. kanał rewizyjny o długości 14 m, potrzebny do przeglądów technicznych samochodów. W ramach czynu wybrukowano około 100 m² placu przed warsztatem naprawczym w nowej zajezdni przy ul. Lenina oraz wymalowano pomieszczenia biurowe. Wartość tych prac wyraża się kwotą 16 tys. zł. Niezależnie od robót na własnym podwórku, załoga MPO przepracuje jeszcze 240 godzin przy budowie basenu w parku miejskim.

Na ostatnim zebraniu związkowym w MPO, na którym m. in. omawiano realizację zobowiązań, pracownicy przedsiębiorstwa zgłosili jeszcze jeden postulat. Uważają mianowicie Radę Zakładową, by fundusz nagród przypadający dla załogi na IV kwartał br. i I kwartał 1963 r. przeznaczyć na budowę ośrodka campinowego, który powstaje w Waplenem (pow. Gorlice) dla członków Zw. Zaw. Prac. Gosp. Kom.

ZACZAROWANY SŁUP

Redaktorze, ja w imieniu mieszkańców bloku 1 C przy ul. Bocznej Rejtana. Historyjka, którą opowiem, wyda Wam się zapewne zabawna. Jesienne wieczory, jak wiadomo, zaczynają się dość wcześnie i panujący w mieszkaniach mrok trzeba rozpraszać elektryczną lampą. Niestety, tuż po zapaleniu nasze lampy zaczynają dziwnie mrugać i za chwilę gasną. Lokatorzy biegną wówczas pod sąsiedziący z blokiem elektryczny słup i mocnym kopniakiem lub silnym szturchańcem (a czasem za pomocą kamienia) przywracają dopływ energii elektrycznej do mieszkań. „Zapasy” z zaczarowanym słupem trwają już od dawna. I prawdę mówiąc przyzwyczailiśmy się do tego swolstego bokowania. Tak że jeśli w przyszłości elekrownia zdobędzie się na gest wymiany bezpiecznika w słupie, będzie nam trochę brak tych wieczornych „atrakcji”.

RYBIE WĘDRÓWKI

W basenach sklepu rybnego przy ul. Grunwaldzkiej 7 pływają sobie zawsze świeże rybki. Rybia rodzina czuje się tu bardzo swobodnie i od czasu do czasu urządza sobie dłuższe wędrowki po niezabezpieczonych siatkach rurach odpływowych. Konsekwencji niestety trudno przewidzieć: zatłkane kanały, brak odpływu dla wody, która zalewa wówczas cały sklepowy lokal. Rybkom to nie przeszkadza... uzyskują znacznie większą (niż basen) przestrzeń życiową. Sęk jednak w tym, że woda w takich wypadkach wypełnia nie tylko sklep, ale i znajdujące się na dole piwnice, w których prze-

Zgubiono — znaleziono

W redakcji pokój nr 100 jest do odebrania czarny bucik damski (z prawej nogi) oraz zegarek.

chowywane są produkty. W związku z powyższym, lokatorzy „siódemki” zwracają się do Centrali Rybnej, by ograniczyła wędrówki karpi i innych gatunków do rozmiarów basenu.

PYTANIE ZASADNICZE

Redaktorze, 15 „wykolowanych” pasażerów przesyła do Dyrekcji i Oddziału PKS następujące pytanie: Dlaczego w dniu 2 listopada o godz. 6.33 PKS-owski autobus kursujący na trasie Rzeszów — Jawornik Polski nie zatrzymał się na przystanku w Brzeźwce. Czekano tam przecież na niego 15 osób legitymujących się stałymi dowodami przejazdu środkami Państwowej Komunikacji Samochodowej w Rzeszowie. Nie sądzimy, aby bilety miesięczne przestały być respektowane. Cóż zatem było przyczyną, że kierowca z prawdziwie kawalerską fantazją minął przystanek i grupę oczekujących ludzi?

NOWINY RZESZOWSKIE

— pismo codzienne wydaje Wydawnictwo Prasowe „Nowiny Rzeszowskie” — RSW „Prasa”. Redaguje kolegium. Adres redakcji: Rzeszów, ul. Zeromskiego 5. TELEFON: Centrala 3056, 3057, redaktor naczelny 4775, zastępca redaktora naczelnego, dział wydawniczy, administracja 4610, redakcja nocna 5017, dział finansowy 4656, dział inf. 4358, sekretarska redakcji i wszystkie działy łączą centrala. Oddziały redakcji: Przemysł, ul. Waryńskiego 15, tel. 2700. Krosno, ul. Nowotki 12, tel. 489. Tarnobrzeg, ul. 1 Maja 61. 10/1, tel. 294. Biuro Reklam i Ogłoszeń: Rzeszów, ul. Grunwaldzka 42 — tel. 4652.

Zamówienia i przedpłaty na prenumeratę przyjmowane są w terminie do dnia 15 miesiąca poprzedzającego okres numeraty przez urzędy pocztowe, listonoszy oraz oddziały i delegatury „Ruch”. Można również zamówić prenumeratę dokonując wpłaty na Konto PKO i OM Rzeszów nr 9-6-443 PUPiK „Ruch” w Rzeszowie, ul. Asnyka 9. Cena prenumeraty miesięcznej — zł 12,50, kwartalna — zł 37,50, półrocznej — zł 75, rocznej — zł 150. Druk. Rzeszowski Zakład Graficzny — Rzeszów. K-1-1498